

Posiłkowo, skarżące twierdzą, że rozporządzenie nr 149/2008 dotyczy decyzji, która jest objęta zakresem art. 6 ust. 1 konwencji z Aarhus (*). W istocie według skarżących odnosi się ona do decyzji, która dotyczy skarżących bezpośrednio i indywidualnie w sposób, jaki spełnia wymogi określone w art. 230 WE akapit czwarty.

- (¹) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 149/2008 z dnia 29 stycznia 2008 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 396/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady poprzez ustanowienie załączników II, III i IV ustalających najwyższe dopuszczalne poziomy pozostałości dla produktów wymienionych w załączniku I do wymienionego rozporządzenia (tekst mający znaczenie dla EOG) (Dz.U. L 58, s. 1).
- (²) Rozporządzenie (WE) nr 1367/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r. w sprawie zastosowania postanowień Konwencji z Aarhus o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska do instytucji i organów Wspólnoty (Dz.U. L 264, s. 13).
- (³) Rozporządzenie (WE) nr 396/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 lutego 2005 r. w sprawie najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w żywności i paszy pochodzenia roślinnego i zwierzęcego oraz na ich powierzchni, zmieniające dyrektywę Rady 91/414/EWG (Tekst mający znaczenie dla EOG) (Dz.U. L 70, s. 1).
- (⁴) Konwencja o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do wymiaru sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska-deklaracje (Dz.U. L 124, s. 4).

Skarga wniesiona w dniu 26 sierpnia 2008 r. — vwd Vereinigte Wirtschaftsdienste przeciwko Komisji

(Sprawa T-353/08)

(2008/C 301/70)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: vwd Vereinigte Wirtschaftsdienste AG (Frankfurt nad Menem, Niemcy) (przedstawiciele: Rechtsanwälte R. Bechtold, U. Soltész i C. von Köckritz)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności w całości decyzji Komisji z dnia 19 lutego 2008 r. — COMP/M.4726 — Thomson Corporation/Reuters Group zgodnie z art. 231 akapit pierwszy WE;
- obciążenie Komisji kosztami skarżącej zgodnie z art. 87 § 2 regulaminu Sądu.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca kwestionuje decyzję Komisji z dnia 19 lutego 2008 r. w sprawie COMP/M.4726 — Thomson Corporation/Reuters Group, w której Komisja uznała za zgodną ze wspólnym rynkiem koncentrację dostawców informacji finansowych Thomson Corporation i Reuters Group zgodnie z art. 8 ust. 2 rozporządzenia WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw (*).

Na poparcie swojej skargi skarżąca twierdzi, że zaskarżona decyzja jest dotknięta oczywistymi błędami w ocenie i błędami co do prawa oraz poważnymi uchybieniami proceduralnymi. Skarżąca podnosi w związku z tym dziesięć zarzutów.

Po pierwsze, utrzymuje ona, że rynek zasilania danymi w czasie rzeczywistym (*real-time datafeeds*) został nieprawidłowo zdefiniowany, na skutek czego decyzja jest wewnętrznie sprzeczna i niezgodna z praktyką decyzyjną Komisji.

Po drugie, jej zdaniem pozycja rynkowa stron i skutki koncentracji dla rynków zasilania danymi w czasie rzeczywistym zostały błędnie ocenione, gdyż presja konkurencyjna wywierana przez Thomson została nieprawidłowo oceniona w ramach oceny horyzontalnych skutków koncentracji, zaś wertykalne skutki koncentracji zostały zignorowane.

Po trzecie, skarżąca podnosi, że przy ocenie horyzontalnych skutków koncentracji na rynku platform udostępniających dane rynkowe (*market data platforms*) zlekceważona została presja konkurencyjna wywierana przez Thomson łącznie z Wombat, jedynym poważnym potencjalnym konkurentem.

Po czwarte, utrzymuje ona, że uwarunkowane koncentracją wzmocnienie bodźców ze strony Reuters do utrudniania osobom trzecim dostępu do danych (*contribution data*) nie zostało zbadane.

Po piąte, jej zdaniem pozycja rynkowa stron i skutki koncentracji na rynku aktualnych wiadomości (*news*) zostały błędnie ocenione oraz bez zrozumiałych powodów umożliwiające zostało powstanie monopolu na rynku na poziomie *upstream*.

Po szóste, twierdzi ona, że nie przeprowadzono wystarczających badań w zakresie skutków koncentracji dla konkurencji na rynkach produktów desktopowych w sektorze analizy i zarządzania majątkiem (*desktop products in research & asset management*), a w szczególności na krajowych rynkach produktów desktopowych w sektorze zarządzania bogactwem (*wealth management desktop products*).

Po siódme, utrzymuje ona, że globalne negatywne skutki koncentracji nie zostały zbadane poza granicami rynku, jakkolwiek Komisja przyznała w decyzji, że właściwe rynki zachodzą na siebie.

Po ósme, w opinii skarżącej za wystarczające zostały uznane zobowiązania, choć nie dotyczą one wszystkich rynków, na których koncentracja prowadzi do zapobieżenia skutecznej konkurencji.

Po dziewiąte, twierdzi ona, że zobowiązania te nie są ponadto w stanie zapewnić skutecznej konkurencji w objętych przez nie dziedzinach.

Po dziesiąte, według skarżącej zostało naruszone jej prawo do bycia wysłuchanym na skutek uchybień proceduralnych.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 139/2004 z dnia 20.1.2004 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw (rozporządzenie WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw) (Dz.U. L 24, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 27 sierpnia 2008 r. — Peek & Cloppenburg und van Graaf przeciwko OHIM

(Sprawa T-361/08)

(2008/C 301/71)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Peek & Cloppenburg (Hamburg, Niemcy) i van Graaf GmbH & Co. KG (Wiedeń, Austria) (przedstawiciele: adwokaci V. von Bomhard, A. Renck, T. Dolde i J. Pause)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Tajlandia

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) nr R 1677/2007-4 z dnia 10 czerwca 2008 r. oraz
- obciążenie pozwanego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Tajlandia

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy „Thai Silk” ze wskazaniem kolorów „ciemnoniebieskiego i białego” dla towarów i usług z klas 24 i 25 (zgłoszenie nr 4 099 297)

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Skarżące

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Czarnobiałe przedstawienie pawia dla towarów i usług z klas 18, 25 i 35

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Odrzucenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 40/94, ponieważ w przypadku kolidujących ze sobą znaków towarowych istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd z uwagi na wywierane przez nie podobne całościowe wrażenie.

Skarga wniesiona w dniu 28 sierpnia 2008 r. — IFAW Internationaler Tierschutz-Fonds przeciwko Komisji

(Sprawa T-362/08)

(2008/C 301/72)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: IFAW Internationaler Tierschutz-Fonds gGmbH (Hamburg, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci S. Crosby i S. Santoro)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

Skarżąca wnosi o:

- nakazanie Komisji przedłożenia Trybunałowi pisma z dnia 15 marca 2000 r. skierowanego przez kanclerza Niemiec G. Schrödera do przewodniczącego Komisji R. Prodiego;
- uznanie, że zaskarżona decyzja została wydana z naruszeniem prawa i zawiera rażące błędy w zakresie oceny, a w tym stanie rzeczy stwierdzenie jej nieważności; oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania poniesionymi przez skarżącą, zgodnie z art. 87 regulaminu postępowania Sądu Pierwszej Instancji.

Zarzuty i główne argumenty

Wyrokiem z dnia 18 grudnia 2007 r. w sprawie C-64/05 P (¹) Trybunał Sprawiedliwości uchylił wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 30 listopada 2004 r. wydany w sprawie T-168/02 IFAW Internationaler Tierschutz-Fonds przeciwko Komisji, (Zb. Orz. s. 1435), stwierdzający nieważność decyzji Komisji z dnia 26 marca 2002 r. oddalającej wniosek skarżącej z dnia 20 grudnia 2001 r. o udzielenie dostępu do dokumentów dotyczących deklasyfikacji obszaru rzeki Łaby w Hamburgu — rezerwatu przyrody objętego ochroną w ramach programu Natura 2000, ustanowionego przez dyrektywę Rady 92/43/EWG (²), dla rozbudowy istniejącej fabryki Daimler Chrysler Aerospace GmbH w celu przystosowania jej do końcowego montażu samolotów Airbus A3XX. W rezultacie, w świetle wyroku wydanego przez Trybunał w postępowaniu odwoławczym, pismem z dnia 13 lutego 2008 r. skarżąca ponowiła swój wniosek o udzielenie dostępu do żądanych przezeń dokumentów, a w dniu 29 kwietnia 2008 r. złożyła wniosek potwierdzający, zgodnie z art. 7 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 (³).